

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 019581 17 Кж 5
Бања Лука, 30.08.2017. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених С.В. и А.Б., због кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 2. Кривичног закона Републике Српске у стицају са кривичним дјелима одузимање моторног возила из члана 237. став 1. истог закона, недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. истог закона и изазивање опште опасности из члана 402. став 1. у вези са чланом 23. истог закона, одлучујући о жалбама браниоца оптуженог С.В., адвоката М.С. из Бијељине и бранилаца оптуженог А.Б., адвоката мр М.Д. и М.П. из Б.Л., изјављеним против рјешења Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019581 17 Кв 6 од 21.08.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 30.08.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених С.В. и А.Б., изјављене против рјешења Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019581 17 Кв 6 од 30.08.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019581 17 Кв 6 од 30.08.2017. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС), утврђено је да нису престали разлози за притвор против оптужених С.В. и А.Б., који им је продужен након потврђивања оптужнице Републичког јавног тужилаштва, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број Т12 1 КТ 0000115 16 од 05.4.2017. године, због основане сумње да су починили кривично дјело тешко убиство из члана 149. став 2. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС), у стицају са кривичним дјелима одузимање моторног возила из члана 237. став 1., недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. и изазивање опште опасности из члана 402. став 1. КЗ РС, у вези са чланом 23. истог закона.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, уз обавезну даљу контролу оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору.

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили бранилац оптуженог С.В., адвокат М.С. из Б. и браниоци оптуженог А.Б., адвокати мр М.Д. и М.П. из Б.Л.

Бранилац оптуженог С.В. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и оптужени одмах пусти на слободу или да му се одреде мјере забране.

Браниоци оптуженог А.Б., су жалбу изјавили због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и оптужени пусти на слободу или да му се одреде неке од мјера забране из члана 185. и 186. ЗКП РС или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

У основи, обе жалбе оспоравају постојање основане сумње да су оптужени С.В. и А.Б. починили кривична дјела за која се терете, као општи услов за одређивање, а онда и продужење притвора, а затим оспоравају и оправданост продужења притвора према оптуженима из притворског разлога предвиђеног у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Жалбеним приговорима се не може оспорити правилност и ваљаност датих разлога, садржаних у образложењу побијаног рјешења за постојање основане сумње као општег услова за продужење притвора у односу на оба оптужена. Наиме, у свим рјешењима о продужењу притвора против оптужених (и то како оно које је донијето након потврђивања оптужнице, тако и рјешење донесено у поступку раније контроле оправданости притвора, као и побијано рјешење), изнијети су разлози из којих произилази закључак о постојању основане сумње да су оптужени починили кривична дјела за која се терете. Ти разлози се заснивају на доказима приложеним уз оптужницу који је првостепени суд потврдио, те доказима који су изведени у досадашњем току вођења главног претреса, а побијано рјешење је, супротно наводима из обе жалбе, правилно утврдило да још увијек постоји општи услов - постојање основане сумње. Осим тога, жалбе не износе ниједан ваљани аргумент који би изазвао било какву сумњу да су се од дана доношења посљедњег рјешења о притвору, измјениле неке околности и чињенице, које би евентуално довеле у сумњу даље егзистирање притвора против оптужених.

Неосновани су и приговори жалби да није било мјеста продужењу притвора против оптужених из притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Наиме, побијано рјешење је дало ваљано образложење из којег произилази зашто би боравак оптужених на слободи представљало ванредне околности због којих би могло доћи до ремећења јавног реда, па образложење за овај притворски разлог, прихвата и овај суд. Све околности наведене у побијаном рјешењу, које се односе на начин и околности под којима је извршено кривично дјело тешко убиство из члана 149. став 2. КЗ РС, као и његове посљедице, те предузете радње оптужених након извршења тог дјела и по оцјени овог суда указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршилаца и представљају ванредне околности, које би у случају пуштања оптужених на слободу, за резултат имале стварну пријетњу нарушавања јавног реда, првенствено у мјесту гдје је дјело извршено, а и шире. Тиме се стичу сви услови за продужење притвора против оптужених по овом притворском разлогу, па је првостепени суд правилно поступио када је утврдио да и даље стоје разлози за притвор према оптуженом, предвиђених у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

У склопу тих околности, чињеница да породица оптуженог Б. више не живи у мјесту извршења кривичног дјела, на коју се указује у жалби бранилаца овог оптуженог, нема онај значај који јој даје жалба, са аспекта постојања успостављеног притворског разлога, нити иста, може утицати на другачију одлуку суда о нужности даље примјене мјере притвора.

Дакле, у вријеме доношења побијаног рјешења, а у фази контроле оправданости притвора, по истеку два мјесеца од доношења посљедњег рјешења о притвору, у складу са чланом 202. став 1. ЗКП РС и овај суд налази да се нису измјениле околности које су постојале у вријеме доношења претходног рјешења и које оправдавају даљу примјену мјере притвора.

Стога залагање жалби да се притвор против оптужених укине, односно да се исти замијени мјерама забране, није основано.

Како из наведених разлога жалбе нису основане, ваљало је исте одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић